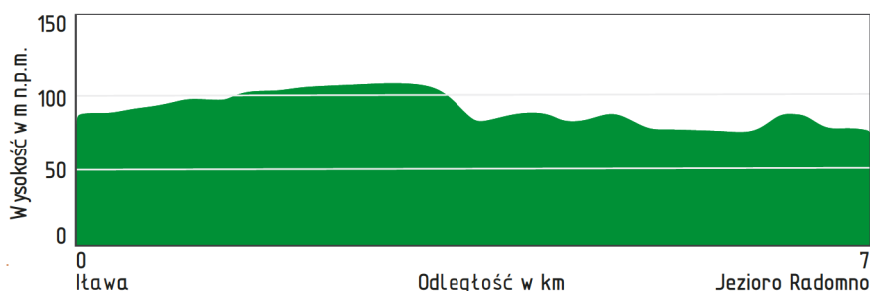

Szlak czarny i zielony

Łąwa – jezioro Radomno

Długość szlaku:	czarny – 87 km, zielony – 162 km (opisywany odcinek – 7,0 km)
Przebieg:	czarny: Łąwa – Ostróda, zielony: Łąwa – Toruń (opisywany odcinek: Łąwa – Katarzynki – jez. Radomno)
Czas przejazdu:	30 min.
Rodzaje nawierzchni:	droga asfaltowa – 7,0 km
Charakterystyka szlaku:	Na opisywanym odcinku oba szlaki prowadzą wspólną drogą o średnim natężeniu ruchu samochodowego. Szlak zielony jest szlakiem ponadregionalnym, zaś czarny – regionalnym. Na opisywanym odcinku są łatwe, dostępne dla każdego turysty. Oba szlaki zostały wyznakowane w woj. warmińsko-mazurskim przez znakarzy Oddziału Warmińsko-Mazurskiego PTK w Olsztynie. W Ławie szlaki łączą się ze szlakiem lokalnym koloru czerwonego (Jezierzyce – Kisielice).

0,0 km **Łąwa, dworzec PKP** – początek szlaku.

Opis miejsca przy szlaku czerwonym (Jezierzyce – Kisielice) – zob. str. 91

Szlaki rozpoczynają się przed dworcem PKP i początkowo prowadzą ul. Dworcową wspólnie ze szlakiem czerwonym. Na skwerze przed dworcem zwraca uwagę pomnik wystawiony przez ławskich kolejarzy w 25. rocznicę powrotu ziemi ławskiej do Macierzy oraz stara lokomotywa.

7,0 km

	0,1 km	Łława – skrzyżowanie ul. Dworcowej i Żeromskiego. Łława – skrzyżowanie ul. Broniewskiego i Dworcowej (dla jadących w przeciwnym kierunku). Na ulicach Żeromskiego i Broniewskiego obowiązuje ruch jednokierunkowy.		6,9 km	
	0,25 km	Łława – skrzyżowanie ul. Żeromskiego i Wojska Polskiego. Łława – skrzyżowanie ul. Wojska Polskiego i Broniewskiego (dla jadących w przeciwnym kierunku). Na ulicach Żeromskiego i Broniewskiego obowiązuje ruch jednokierunkowy.		6,75 km	
	0,5 km	Łława – skrzyżowanie ul. Wojska Polskiego i M. Curie-Skłodowskiej. Z lewej strony przy skrzyżowaniu mijamy łławską kotłownię z wysokim na ponad 100 m kominem widocznym z wielu miejsc w okolicy miasta. Na kominie wymalowano napis „700 lat” upamiętniający jubileusz Łławy obchodzony w 2005 r. Szlak czerwony skręca w prawo w ul. M. Curie-Skłodowskiej.		6,5 km	
	1,1 km	Łława – skrzyżowanie dróg w dolinie. Zjeżdżając w dół szlaki osiągają dolinę, która jest rynną powstałą w wyniku spływu wód lodowca do doliny Drwęcy. Dawniej była całkowicie wypełniona wodą i prawdopodobnie posiadała połączenie z Jeziorakiem. Według ustnych podań łłowiono w niej ryby ogromnych rozmiarów. Dziś zajmują ją prawie w całości ogrody działkowe i kilka niewielkich jezior. Jedno z nich widoczne jest z prawej strony, nad którym wznosi się wieża ciśnienia z początku XX w. i współczesny kościół pw. św. Brata Alberta. Udając się drogą na wprost możemy dotrzeć do dawnej cegielni i ciekawych strzelnic pochodzących sprzed I wojny światowej ukrytych w lesie.		5,9 km	
	1,4 km	Łława – wiadukt kolejowy. Wiaduktem prowadzi linia z Łławy do Warszawy. Za wiaduktem szlaki skręcają w prawo i wiodą wzdłuż linii kolejowej z Łławy do Torunia (dawna magistrała toruńsko-wystrucka).		5,6 km	
	1,95 km	Łława – wiadukt kolejowy. Wiaduktem prowadzi linia z Łławy do Torunia. Za wiaduktem szlaki skręcają w prawo.		5,05 km	
	2,05 km	Łława – lokomotywnia (Warmińsko-Mazurski Zakład Przewozów Regionalnych w Olsztynie Sekcja Utrzymania Taboru Trakcyjnego w Łławie). Za bramą wjazdową do zakładu znajduje się głąz-pomnik upamiętniający bestialsko pomordowanych w czasie II wojny światowej więźniów hitlerowskich obozów pracy w Łławie.		4,95 km	
	2,15 km	Łława – wiadukt kolejowy. Pod wiaduktem prowadzi linia z Łławy do Warszawy.		4,85 km	
	2,4 km	Łława – koniec miasta, początek lasu. Szlaki prowadzą cały czas drogą asfaltową przez duży kompleks leśny włączony do obszarów sieci NATURA 2000 pod nazwą „Ostoja Radomno”.		4,6 km	
	3,0 km	Skrzyżowanie z drogami leśnymi. Z prawej strony w pobliżu skrzyżowania znajduje się nieduży schron wybudowany przez Niemców w 1939 r. <i>Opis Pozycji Łławskiej przy szlaku czerwonym (Jezierzyce – Kisielce) – zob. str. 89</i>		4,0 km	
	5,1 km	Jezioro Czerwone Po osiągnięciu doliny z lewej strony, w niewielkim oddaleniu od drogi, ukazuje się tafla malowniczo położonego jez. Czerwonego. Można do niego dotrzeć widocznymi z lewej strony drogami. Wyjeżdżając z doliny nad jeziorem, w odległości około 30 m od drogi, dostrzec można okazały pomnikowy dąb.		1,9 km	
	5,8 km	Katarzynki – początek miejscowości.		1,2 km	

	5,95 km	Katarzynki – dąb, pomnik przyrody.	1,05 km	
	6,05 km	Katarzynki – skrzyżowanie dróg, w lewo droga do Leśnictwa Ostrów.	0,95 km	
	6,25 km	Katarzynki – koniec miejscowości.	0,75 km	
	6,35 km	Jeziro Zgniłek W dolince, z lewej strony, dostrzec można wody niewielkiego jez. Zgniłek. Zainteresowani mogą dotrzeć nad jego brzeg leśnymi drogami.	0,65 km	
	7,0 km	Granica powiatów ławskiego i nowomiejskiego oraz gmin Łława i Nowe Miasto Lubawskie. W latach 1975-1998 przebiegała w tym miejscu granica województw: olsztyńskiego i toruńskiego. 150 m dalej szlaki osięgają dno dolinki i brzeg jez. Radomno.	0,0 km	

Jeziro Radomno

Powierzchnia 98,8 ha, maksymalna długość 2350 m, maksymalna szerokość 1100 m, średnia głębokość 2,5 m, głębokość maksymalna 16,2 m. Lustro wody położone na wysokości ok. 89,7 m n.p.m. Na północy połączone jest przez Strugę (Struga Radomno, Ruda) z jeziorami Łąckie i Czerwone.

Jeziro składa się z trzech wydłużonych zatok. Na południu wąska, długa na 600 m zatoka wciska się między zabudowania wsi Radomno. W części północnej znajduje się szeroki półwysep, na którym powstała osada Nowy Ostrów. Dzieli on jezioro na dwie części: krętą zatokę północno-wschodnią (60-260 m szerokości) ciągnącą się na długości ok. 1900 m i dużo szerszą zatokę zachodnią (800-1400 m szerokości) z wysoką, zadrzewioną wyspą pośrodku (111 m n.p.m. i 21 m nad taflę jeziora). Na wyspie zachowały się pozostałości dawnego grodziska. Jego wały tworzą kształt zbliżony do pierścienia o wymiarach 30 x 25 m otaczając niewielką i płytką nieckę. Wschodnim brzegiem jeziora przebiegała w okresie międzywojennym granica pomiędzy Polską, do której należało jezioro, a Prusami Wschodnimi. Wiąże się z nim też legenda: *Działo się to w XIX w., kiedy na ziemi ławskiej stanęła stopa wielkiego cesarza Francuzów – Napoleona. Nieopodal Radomna stoczono wówczas bitwę pomiędzy wojskami pruskimi a francuskimi. Liczebna przewaga była po stronie wojsk pruskich. Wycofujący się żołnierze francuscy, otoczeni przez wroga dotarli do brzegów jeziora Radomno. Chcąc uniknąć śmierci bądź niewoli, nie mając innej możliwości postanowili je przepłynąć. Niestety, niewielu dotarło do przeciwległego brzegu. Większość znalazła śmierć w jeziorze w wyniku utonięcia, bądź trafienia przez pruskie kule. Starsi mieszkańcy, zwłaszcza rybacy, opowiadali, że przez wiele jeszcze lat po tym wydarzeniu z wyspy znajdującej się w zachodniej części jeziora dochodziły jęki i krzyki topielców wzywających pomocy.*